

1970г. 1 сеп.

КРАТКИ СВЕДЕНИЯ, ПОЛУЧЕНИ ОТ РАЗЛИЧНИ ИЗТОЧНИЦИ

Худ. ПЕПИ ВЕЛИЧКОВА

С Димов се запознават в Балчик по време на почивка малко преди да излезе "Тютюн".

У нея се намира настолна лампа, която много прилича на описаната от Лена Левчева, стояла дълго време на бюрото му. Предполага, че тъй като е била много удобна за нощна работа Димов може да я е видял ателието на мъка и да да я е взел за временно ползване.

Дървената вазичка за моливи, която и сега се намира на бюрото на Димов му е подарила тя – видял я в нейното ателие, неизползувана за нищо, и помолил за нея.

ДИМИТЪР АНГЕЛОВ – писател

Ангелов е първият редактор на "Тютюн". Димов предал в издателството един машинописен екземпляр с искането върху него да не се правят никакви бележки. След прочетането на романа Ангелов изважда на две канцеларски страници своите бележки. И макар че намерил маса несъобразности, Димов взел под внимание само две от неговите забележки: Динко и Ирина от първи прави втори братовчеди; в устроената от Динко среща с Морев на една гара с цел да отмъсти за Ирина по замисъл на автора загиват 12 души партизани. Димов намалил загиналите на трима, като оставил мотивите.

ПРОФ.БОРИС КОЙЧЕВ

Проф. Койчев и неговите съученици били последния набор, който съгласно някакъв член от Ньойския договор бил освободен от военна служба. Когато започва Втората световна война, започват да свикват на служба предимно само вишистите за по 1-2 месеца. На военно обучение Димов бил за малко в една казарма в София, това е времето, когато убиват Заимов. Постъпил като редник и се уволнил като фелтфебел. Преди да тръгне за Испания Димов посещава остров Тасос вероятно като цивилно лице по своя инициатива.

Проф. Койчев си спомня е дна февруарска среща с Димов, който му споменал на улицата, че се е преместил в Юридическия факултет

Ен. Койчев